

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 39, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:936](#) 13-10-2020

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:1994:19](#) 18-03-1994

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:1974:AC5503](#) 11-10-1974

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:1958:AG2051](#) 17-01-1958

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:1887](#) 13-10-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:3156](#) 13-10-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:8087](#) 06-10-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2007:542](#) 28-08-2007

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2007:2808](#) 23-01-2007

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:5004](#) 14-10-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:10201](#) 14-10-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:4378](#) 14-10-2020

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2020:4932](#) 13-10-2020

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5450](#) 13-10-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:4934](#) 12-10-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:4930](#) 12-10-2020

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2020:4788](#) 09-10-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:9005](#) 09-10-2020

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:4903](#) 08-10-2020
[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:4875](#) 08-10-2020
[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:4307](#) 07-10-2020
[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:10051](#) 30-09-2020
[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:7633](#) 30-09-2020
[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:9017](#) 15-09-2020
[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5304](#) 03-09-2020
[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:5006](#) 28-07-2020

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2109](#) 08-09-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2058](#) 02-09-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2016](#) 27-08-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1780](#) 06-08-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1763](#) 05-08-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1392](#) 03-07-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1390](#) 02-07-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1349](#) 01-07-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1336](#) 23-06-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1076](#) 06-05-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1036](#) 23-04-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1006](#) 22-04-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:966](#) 16-04-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2000](#) 06-04-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:853](#) 02-04-2020
[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:793](#) 26-03-2020

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2020:69](#) 15-09-2020

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Noord-Holland](#) 21-09-2020

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Overijssel](#) 25-09-2020

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Gerechtshof Den Haag](#) 24-12-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Noord-Holland](#) 01-10-2020

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak. Toewijzing immateriële schadevergoeding na ongeval in taxibus waarbij gordel niet werd gedragen. Kwetsbare vrouw in scootmobiel; gebroken heup. Immateriële schade begroot op € 10.000, waarvan of € 7.500 of € 5.000 uiteindelijk dient te worden uitbetaald.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 23-01-2007

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2007:2808

Zaaknummer: Co500916/MA

Rechters: Brandenburg Brandenburg, Feddes Feddes en Goyaerts-Antens Goyaerts-Antens

Advocaten: J.A.Th.M. van Zinnicq Bergmann en Lenglet, J.E. J.E. Lenglet

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Einduitspraak. Toewijzing immateriële schadevergoeding van € 5.000 na ongeval in taxibus waarbij gordel niet werd gedragen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 28-08-2007

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2007:542

Zaaknummer: Co500916-MA

Rechters: Brandenburg Brandenburg, Feddes Feddes en Hutten Hutten

Advocaten: J.A.Th.M. van Zinnicq Bergmann en Lenglet, J.E. J.E. Lenglet

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Fietser rijdt tegen te laag geplaatst verkeersbord op trottoir; gemeente aansprakelijk. Beroep op relativiteitsvereiste (art. 6:163 BW) gaat niet op, omdat belangen van alle weggebruikers bepalend zijn. Eigen schuld kan vergoedingsplicht verminderen, maar heft aansprakelijkheid niet op.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 28-07-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:5006

Zaaknummer: C/01/355748 / EX RK 20-34

Rechters: E.J.C. Adang

Advocaten: B. Leemhuis en B. Fluit

Wetsartikelen: 6:163 BW, 6:174 BW, 7:954 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

***Deelgeschil. Aanrijding door rechts inhalen bij voorsorteerstroken.
Eigen schuld.***

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:9017

Zaaknummer: C/09/589840 / HA RK 20-129

Rechters: J.M. Willems

Advocaten: H.J. Oosterhagen en B.M. Stroetinga

Wetsartikelen: 1019w Rv, 11 RvV, 5 WvW, 6:101 BW, 55 RvV en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Ervaren projectleider belast met het toezicht op de veiligheid overlijdt. Weduwe stelt (indirect) bestuurder van (failliete) werkgever persoonlijk aansprakelijk voor de schade. Werkgever niet voldaan aan zorgplicht artikel 7:658 BW. Werkgever die haar werknemers risicovolle werkzaamheden laat verrichten, moet zorg dragen voor deugdelijke aansprakelijkheidsverzekering. Niet-betaling van premies levert een ernstig persoonlijk verwijt van de (indirect) bestuurder op; daarom persoonlijk aansprakelijk voor schade weduwe. Hof wijst bedrag van € 10.000 als voorschot op de schade toe; verder schadestaatprocedure.

Ervaren projectleider/uitvoerder belast met het toezicht op de veiligheid valt door dak en overlijdt doordat valbeveiliging niet was aangebracht. Weduwe stelt (indirect) bestuurder van (failliete) werkgever persoonlijk aansprakelijk voor de schade als gevolg van het ongeval, en daaropvolgend overlijden, van haar echtgenoot. Werkgever niet voldaan aan zorgplicht artikel 7:658 BW. Juist degene die op het project moest toezien op de veiligheid is het slachtoffer geworden; vraag of en in hoeverre moet worden toegezien op de wijze waarop deze persoon zijn werkzaamheden uitvoert. Hof concludeert dat die controle op de uitvoering door de werkgever tekort is geschoten. Daarmee is de vraag of sprake is van aansprakelijkheid van de (indirect) bestuurder op grond van een aan hem te maken ernstig verwijt ter zake van schending door werkgever van haar zorgplicht ingevolge artikel 7:658 BW. Naar 's hofs oordeel mag van werkgever, die haar werknemers risicovolle werkzaamheden laat verrichten, waaraan aanzienlijke risico's zijn verbonden, verwacht worden dat zij zorg draagt voor een deugdelijke aansprakelijkheidsverzekering, zodat een dekkingsvoorziening wordt getroffen voor het geval het hiervoor genoemde risico zich verwezenlijkt en werkgever – bijvoorbeeld als gevolg van een faillissement – zelf niet zou kunnen voldoen aan haar verplichting tot vergoeding van de schade. De niet-betaling van de premies aan de verzekeringsmaatschappij door werkgever als gevolg waarvan de dekking is opgeschort levert een ernstig persoonlijk verwijt van de (indirect) bestuurder op die op die grond persoonlijk aansprakelijk kan worden gehouden voor de schade van de weduwe ten gevolge van het overlijden van haar echtgenoot. Het hof

acht het voorshands voldoende aannemelijk dat de weduwe tot in elk geval een bedrag van € 10.000 schade heeft geleden als gevolg van dit overlijden. Het hof wijst dat bedrag als voorschot op de schade toe. Voor het overige verwijst het hof naar de schadestaatprocedure.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 13-10-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:3156

Zaaknummer: 200.245.052_02

Rechters: R.A. van der Pol, O.G.H. Milar en P.P.M. Rousseau

Advocaten: G. Schakenraad en Quist-Koppelaar, T. T. Quist-Koppelaar

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:119 BW, 6:162 BW en 6:97 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Moord na langlopende burenruzie. Toewijzing vordering immateriële schade vader en moeder (ieder € 17.500). Op hardheidsclausule gebaseerde vordering affectieschade van broer en partner van slachtoffer afgewezen. Vader, moeder en broer niet-ontvankelijk in gevorderde shockschade.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:4378

Zaaknummer: 16/130724-19 (P)

Rechters: Oosterling-van der Maarel, P.K. P.K. Oosterling-van der Maarel, W.S. Ludwig en H.J. Bos

Advocaten: E.G.S. Roethof, S. Strikwold en T. Farber

Wetsartikelen: 6:108 BW, 36f Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal. Toewijzing vordering benadeelde partij wegens immateriële schade ter zake van belaging. Aantasting in de persoon op andere wijze. Oogmerk om immateriële schade toe te brengen of geschaad zijn in de eer of goede naam als rechtsgrond voor toewijzing vordering.

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal. Toewijzing vordering benadeelde partij wegens immateriële schade ter zake van belaging. Aantasting in de persoon op andere wijze (art. 6:106 BW) in de vorm van geestelijk letsel of door de aard en de ernst van de normschending en van de gevolgen voor de benadeelde? Conclusie gaat voorts in op het oogmerk om immateriële schade toe te brengen (art. 6:106 BW) en het geschaad zijn in de eer of goede naam (art. 6:101 BW) als rechtsgrond voor toewijzing van de vordering. Conclusie strekt tot vernietiging, maar uitsluitend voor zover bij de schadevergoedingsmaatregel vervangende hechtenis is toegepast.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-10-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:936

Zaaknummer: 19/02450

Rechters: B.F. Keulen

Advocaten: P.J.W. de Water en Pershad, S. S. Pershad

Wetsartikelen: 285b Sr, 6:106 BW, 6:101 BW, 27a Sr, 361 Sv, 282 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot doodslag. Vorderingen van benadeelde partijen, waaronder gevorderde affectieschade, (gedeeltelijk) toegewezen (slachtoffer € 35.000; echtgenote en zoons ieder € 17.500).

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5450

Zaaknummer: 05/014523-20

Rechters: C.J.M. van Apeldoorn, O.J. Ingwersen en E.S.M. van Bergen

Advocaten: W.L.M. Fleuren en C.E. Jeekel

Wetsartikelen: 287 Sr, 289 Sr, 45 Sr, 36f Sr, 6:101 BW, 6:97 BW en 6:107 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag en mishandeling. De gevorderde affectieschade en shockschade van een aantal nabestaanden worden (deels) toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 14-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:10201

Zaaknummer: 09/842172-20

Rechters: M.M.F. Holtrop, A. Dantuma-Hieronimus en Ruiter, S.W.E. de S.W.E. de Ruiter

Advocaten: Y.H.G. van der Hut, Mr. F.G.J. Staals, P. Meijer en Oever, B.W.N. van den B.W.N. van den Oever

Wetsartikelen: 359 Sv, 6:107 BW, 6:108 BW, 51f Sv, 36f Sr, 287 Sr, 302 Sr, 45 Sr en 57 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verkrachting van, aanranding van en ontucht plegen met minderjarige pupil door sportleraar, meermalen gepleegd. Feiten gepleegd in 1997. Vordering immateriële schadevergoeding deels toegewezen (€ 10.000).

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 14-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:5004

Zaaknummer: 01/860104-19

Rechters: C.A. Mandemakers, W.A.H.A. Schnitzler-Strijbos en A.W.A. Kap-Knippels

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker letsel door aanrijding? Verzekeraar betwist gemotiveerd dat nek- en rugklachten gevolg zijn van aanrijding. Niet blijkt dat partijen dermate hard tegen elkaar zijn gebotst dat aannemelijk is dat verzoeker de (persisterende) nek- en rugklachten ten gevolge van de aanrijding heeft opgelopen.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van de uitspraak: <https://stichtingpiv.nl/rb-laag-energetische-botsing-geen-verband-tussen-rugletsel-en-ongeval/>

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 21-09-2020

Zaaknummer: C/17/171077 / HA RK 20-6

RECHTSPRAAK

Conclusie arrest ECLI:NL:HR:1994:ZC1356 uit 1994. Verhaalswet ongevallen ambtenaren. Ontvankelijkheid in cassatie. Subjectieve cumulatie. Uitgangspunten bij berekening van verhaal van pensioen- en overlijdensuitkeringen; civiel plafond.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-03-1994

ECLI: ECLI:NL:PHR:1994:19

Zaaknummer: 15.302

Rechters: Bloembergen

Wetsartikelen: 1406 BW, 3 VOA, 2 VOA, 177 Rv, 6:97 BW, 1:392 BW, 1:395 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

***Aansprakelijkheid assurantietussenpersoon. Vordering afgewezen,
onder meer vanwege het ontbreken van causaal verband.***

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 06-10-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:8087

Zaaknummer: 200.254.331/01

Rechters: H. de Hek, G. van Rijssen en W.F. Boele

Advocaten: M. van Kempen en E.M. van Orsouw

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Tussenbeschikking. Werkgever slaagt niet in tegenbewijs na val door gipsen plafond.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van deze uitspraak: <https://www.letselschademagazine.nl/2020/rbove-250920>

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-09-2020

Zaaknummer: 8227722\ EJ VERZ 19-323

RECHTSPRAAK

Verjaring? Schade geleden in uitoefening van werkzaamheden? Werkgever voldaan aan verplichting om gezondheidsschade bij werknemers te voorkomen? Verband tussen CANS (Complaints of Arm, Neck and/or Shoulder) en werkzaamheden bij containeroverslagbedrijf niet te onzeker of te onbepaald, omkeringsregel van toepassing. Vordering tijdig gestuit na ontstaan daadwerkelijke bekendheid.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van deze uitspraak: <https://www.letselschademagazine.nl/2020/ghdha-241219>

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 24-12-2019

Zaaknummer: 200.234.385/01

RECHTSPRAAK

Verkeersongeval. Partijen gebonden aan eerdere expertises waaruit de rechtbank afleidt dat het 11-jarige slachtoffer zonder ongeval geen verdien capaciteit zou hebben gehad.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van deze uitspraak: <https://www.letselschademagazine.nl/2020/rbnho-011020>

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 01-10-2020

Zaaknummer: C/15/303752 / HA RK 20-101

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid wegbeheerder. Onderhoudswerkzaamheden aan brug. Nabestaanden van weggebruiker die om het leven kwam na val van brug. Voldoende beveiligingsmaatregelen (waaronder waarschuwing) in verband met ernst van het gevaar? Causaal verband; eigen schuld; hoofdelijkheid; alternatieve causaliteit.

Is de Staat als wegbeheerder aansprakelijk voor de schade van de nabestaanden van een weggebruiker die om het leven is gekomen na een val in de ruimte tussen twee wegdelen van een brug? De door Rijkswaterstaat getroffen veiligheidsmaatregel was in de gegeven omstandigheden onvoldoende; Rijkswaterstaat als wegbeheerder is in zijn zorgplicht tekortgeschoten en heeft onrechtmatig gehandeld. Uit handelwijze van bestuurder blijkt dat hij daadwerkelijk niet heeft gezien dat beide brugdelen niet op elkaar aansloten. Wat betreft causaal verband is de omkeringsregel van toepassing. Geen sprake van eigen schuld en alternatieve causaliteit.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 13-10-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:1887

Zaaknummer: 200.261.460/01

Rechters: C.J. Verduyn, P.M. Verbeek en F.R. Salomons

Advocaten: J. Schep en Remmé, A.C.M. A.C.M. Remmé

Wetsartikelen: 6:200 BW, 6:174 BW, 6:197 BW, 6:162 BW, 6:101 BW, 6:102 BW, 6:99 BW, 6:98 BW en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing Wubo-toekenning. De bij appellante aanwezige psychische en lichamelijke klachten kunnen niet aan het ondergane oorlogsgeweld worden toegeschreven maar zijn duidelijk door andere oorzaken ontstaan. Beroep ongegrond. Geen proceskostenveroordeling.

Appellante heeft in juli 1990 bij (de rechtsvoorganger van) verweerder een aanvraag ingediend om toekenningen op grond van de Wubo. Bij besluit van 22 november 1991 is aanvaard dat appellante getroffen is door onder de Wubo vallende gebeurtenissen, te weten het tijdens de zogenoemde Bersiap-periode meemaken van beschietingen (aan de Ravijnweg boven Bandoeng) en de evacuatie naar een klooster te Bandoeng. Het verblijf in het Ie-kamp is niet aangemerkt als een onder de Wubo vallende gebeurtenis. De gevraagde toekenningen zijn geweigerd op de grond dat bij appellante geen sprake is van tot blijvende invaliditeit leidend psychisch of lichamelijk letsel ten gevolge van de oorlogsgebeurtenissen. Tegen het besluit van 22 november 1991 zijn geen rechtsmiddelen aangewend.

Beoordeling van het beroep.

Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat het door haar gestelde verblijf in het Ie-kamp dient te worden aangemerkt als een gebeurtenis in de zin van de Wubo. Het Ie-kamp heeft tijdens de Bersiap-periode dienst gedaan als opvangkamp/beschermingskamp. Zoals de Raad al meermalen heeft overwogen (bijvoorbeeld de uitspraak van 21 januari 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:261), kan een verblijf in dergelijk kamp niet worden aangemerkt als een gebeurtenis in de zin van de Wubo.

Vervolgens dient te worden beoordeeld of het in 1991 aanvaarde oorlogsgeweld, te weten beschietingen (aan de Ravijnweg boven Bandoeng) en de evacuatie naar een klooster te Bandoeng, bij appellante (nu wel) heeft geleid tot blijvende invaliditeit in de zin van de Wubo.

Adviezen van diverse artsen. Uit de medische adviezen blijkt dat bij appellante met name sprake is van een depressiestemming en persoonlijkheidsproblematiek en dat dergelijke problematiek wordt geacht te ontstaan onder duurzame omstandigheden. Het hier aanvaarde

oorlogsgeweld zijn kortdurende gebeurtenissen en geven dan ook geen goede verklaring voor het ontstaan van de psychische klachten. Voor de lichamelijke klachten (hartklachten, longklachten, status na maagbloeding, fibromyalgie, nek- en rugklachten, evenwichtsstoornissen, hoofdpijn, gehoorklachten, en visusklachten) zijn duidelijk andere oorzaken aan te wijzen. Deze klachten berusten op degeneratieve en constitutionele factoren.

De Raad concludeert dat appellante is getroffen door oorlogsgeweld, maar dat niet worden vastgesteld dat het oorlogsgeweld bij haar heeft geleid tot blijvende invaliditeit in de zin van de Wubo.

De Raad verklaart het beroep ongegrond. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1780

Zaaknummer: 20/497 WUBO

Rechters: C.H. Bangma

Advocaten: A.L. van de Wiel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afgewezen aanvraag bijzondere bijstand kosten fysiotherapie. Niet gebleken van een acute noodsituatie in die zin dat het uitblijven van fysiotherapie zal leiden tot blijvend lichamelijk letsel. Geen proceskostenveroordeling.

Appellante heeft op 29 augustus 2017 bijzondere bijstand ingevolge de Participatiewet (PW) aangevraagd voor de kosten van kinesitherapie (fysiotherapie). Deze therapie, bestaande uit zestig behandelingen, is appellante voorgeschreven nadat zij aan haar knieschijf was geopereerd. De kosten van de eerste twintig behandelingen van in totaal € 593,70 worden niet op grond van de zorgverzekering van appellante vergoed.

De gronden die appellante in hoger beroep heeft aangevoerd, vormen in essentie een herhaling van wat zij reeds in beroep heeft aangevoerd. Daaraan wordt toegevoegd dat appellante ook in hoger beroep geen (medische) informatie heeft overgelegd ter onderbouwing van haar stelling dat sprake is van een acute noodsituatie in die zin dat het uitblijven van de therapiebehandelingen zal leiden tot blijvend lichamelijk letsel.

Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 08-09-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2109

Zaaknummer: 18/5968 PW

Rechters: M. Hillen

Advocaten: McKernan, J.M. J.M. McKernan

Wetsartikelen: 15 lid 1 PW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing verzoek herleven ANW-uitkering. Rechtspraak over duuraanspraken. Toegenomen arbeidsongeschiktheid kan niet leiden tot herleving van de nabestaandenuitkering. Dit zou anders zijn indien achteraf blijkt dat een nabestaande materieel altijd aan de voorwaarden voor het recht op een ANW-uitkering is blijven voldoen. Bevestiging aangevallen uitspraak. Proceskostenveroordeling Staat.

Na het overlijden van haar echtgenoot op 10 september 2010 is aan betrokkene vanaf september 2010 een nabestaandenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (ANW) toegekend. Bij besluit van 16 februari 2015 heeft de SVB de nabestaandenuitkering van betrokkene beëindigd met ingang van 1 februari 2015, omdat zij niet langer voldeed aan de voorwaarde dat zij ten minste voor 45% arbeidsongeschikt was. De mate van arbeidsongeschiktheid was toen vastgesteld op 43,44%.

Op 12 januari 2017 heeft betrokkene een aanvraag ingediend voor een nabestaandenuitkering, stellende dat zij voor meer dan 45% arbeidsongeschikt is. Bij besluit van 19 januari 2017 heeft de SVB aan betrokkene bericht dat de beslissing van 24 augustus 2015 niet wordt herzien.

De rechtbank heeft het bestreden besluit vernietigd voor zover het betreft het ontbreken van de beoordeling en belangenafweging met betrekking tot de duuraanspraak, en de SVB opdracht gegeven een nieuw besluit te nemen. Hierbij heeft de rechtbank miskend dat een nabestaandenuitkering op grond van de ANW weliswaar een duuraanspraak is, maar na beëindiging niet kan herleven bij nadien toegenomen arbeidsongeschiktheid. Immers volgt uit artikel 14 lid 1 en onder b, 1 ANW, dat, voor zover hier van belang, alleen de nabestaande die op en sedert de dag van overlijden van de verzekerde arbeidsongeschikt is, recht heeft op nabestaandenuitkering.

De SVB heeft op goede gronden het verzoek om de uitkeringen te laten herleven afgewezen, zonder een aparte beoordeling met het oog op de toekomst. Naar het oordeel van de Raad is er voor de periode voorafgaand aan het herzieningsverzoek geen sprake van nieuwe feiten of

veranderde omstandigheden die de SVB ertoe hadden moeten brengen terug te komen van het besluit van 24 augustus 2015. Toegenomen arbeidsongeschiktheid kan niet leiden tot herleving van de nabestaandenuitkering.

Niet juist is het standpunt van de SVB dat de rechtspraak over duuraanspraken nooit van belang kan zijn bij beëindiging van een nabestaandenuitkering. Zoals de Raad eerder heeft overwogen, is het met een evenwichtige en zorgvuldige belangenafweging niet verenigbaar dat een besluit, waarbij ten onrechte geen of een te lage aanspraak is toegekend, in geval van een duuraanspraak blijvend aan de aanvrager wordt tegengeworpen (zie de uitspraak van de Raad van 13 mei 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:1867). Als na een rechtens onaantastbaar geworden beëindiging van de nabestaandenuitkering blijkt dat de nabestaande materieel altijd aan de voorwaarden voor het recht op nabestaandenuitkering is blijven voldoen, zal de SVB hieraan in ieder geval voor de periode na het verzoek gevolgen moeten verbinden.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Proceskostenveroordeling Staat.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-09-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2058

Zaaknummer: 18/3626 ANW

Rechters: M.A.H. van Dalen-van Bakkum

Advocaten: S. Klootwijk, Buskens, P.C.A. P.C.A. Buskens en Nicolaas, R.W. R.W. Nicolaas

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering na eerstejaarsbeoordeling. Deskundigenbericht. Gemotiveerd standpunt, juiste medische gegevens en juist beeld van in functie te verrichten werkzaamheden. Appellante is geschikt voor haar eigen werk. Immateriële schadevergoeding wegens overschrijding redelijke termijn (€ 2.500). Proceskostenveroordeling in hoger beroep Staat.

In hoger beroep heeft appellante gesteld dat haar ZW-uitkering ten onrechte is beëindigd. Zij lijdt aan een postthoracotomie pijnsyndroom dat haar veel – en onophoudelijk – pijn geeft en dat haar zeer beperkt in haar dagelijks functioneren. De verzekeringsarts en de verzekeringsarts bezwaar en beroep zijn hier ten onrechte aan voorbijgegaan. Behandelingen door de longarts en de anesthesioloog hebben tot op heden niet mogen baten. Inmiddels is zij onder behandeling bij het Universitair Medisch Centrum Utrecht (UMC Utrecht), waarbij de morfineverstrekking door de huisarts is overgenomen. Behandelverslagen van dit ziekenhuis heeft appellante overgelegd.

De Raad heeft een deskundigenbericht gelast omdat twijfel bestond over de juistheid van de medische beoordeling van de klachten van appellante.

Op de vraag welke beperkingen op 4 april 2014 aan de orde waren als gevolg van het postthoracotomie syndroom en of betrokkene geschikt te achten was voor haar werk als medewerker debiteurenbeheer heeft de deskundige overwogen dat pijnklachten als gevolg van dit syndroom aannemelijk zijn en ook energetische beperkingen als gevolg van een verstoorde nachtrust. Vanuit verzekeringsgeneeskundig oogpunt geen aanleiding voor het aannemen van een urenbeperking wanneer appellante werkzaam is in passende arbeid, dat wil zeggen fysiek lichte arbeid, is er ook uit preventief oogpunt geen reden voor een urenbeperking. Op de datum in geding was evenmin sprake van een medische voorgeschreven behandeling waardoor appellante een substantieel deel van de werkdag niet beschikbaar was voor haar arbeid.

De stelling van appellante dat de medische situatie op 4 april 2014 dezelfde was als op 26

februari 2015 heeft de deskundige verworpen. Daartoe heeft zij overwogen dat appellante na de datum in geding een behandeling met infiltratie bij het UMC Utrecht heeft ondergaan en dat als gevolg van deze behandeling de pijnklachten, zoals blijkt uit de behandelverslagen, zijn toegenomen.

Op grond van het voorgaande heeft de deskundige geoordeeld dat appellante op 4 april 2014 geschikt was voor de functie medewerkster debiteurenbeheer.

Als uitgangspunt geldt dat de bestuursrechter het oordeel van een onafhankelijk, door hem ingeschakelde, deskundige volgt als de door de deskundige gebezigde motivering hem overtuigend voorkomt. Deze situatie doet zich voor. De beperkingen die de deskundige in acht heeft genomen bij het beantwoorden van de vraag of appellante geschikt is voor haar eigen werk kunnen op grond van de beschikbare medische gegevens niet voor onjuist worden gehouden. Haar gemotiveerde standpunt dat de medische situatie van appellante op 25 februari 2015 slechter was dan op 4 april 2014 wordt onderschreven. Verder wordt overwogen dat de deskundige bij het beantwoorden van de vraag of appellante op 4 april 2014 geschikt was voor de functie van medewerkster debiteurenbeheer een juist beeld heeft gehad van de in deze functie te verrichten werkzaamheden. In deze functie behoeft geen zwaar fysiek werk te worden verricht en de conclusie van de deskundige dat appellante met de voor haar geldende beperkingen op de datum in geding geschikt was voor deze functie wordt onderschreven.

Het hoger beroep slaagt niet en de aangevallen uitspraak moet worden bevestigd. De redelijke termijn is met ruim 28 maanden overschreden en geheel aan de bestuursrechter toe te schrijven. Dit leidt tot een immateriële schadevergoeding van € 2.500.

Proceskostenveroordeling in hoger beroep Staat.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 27-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2016

Zaaknummer: 15/1442 ZW

Rechters: J.S. van der Kolk

Advocaten: M.J. Aanen en R.E.J.P.M. Rutten

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Weigering aanvraag Wajong-uitkering. Gerectificeerde uitspraak op het hoger beroep en verzoek om schadevergoeding. De medische en arbeidskundige grondslag is pas in hoger beroep afdoende onderbouwd. Immateriële schadevergoeding wegens overschrijding redelijke termijn. Proceskostenveroordeling in hoger beroep UWV en Staat.

Het UWV heeft op juiste gronden besloten dat appellant niet in aanmerking komt voor een Wajong-uitkering, nu hij in staat wordt geacht om meer dan 75% van het wettelijk minimumloon te verdienen. Vastgesteld moet echter wel worden dat het UWV pas in hoger beroep de medische en arbeidskundige grondslag afdoende heeft onderbouwd.

De overwegingen in 2.1 tot en met 2.4 leiden tot de conclusie dat het hoger beroep slaagt en de aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende wat de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep tegen het bestreden besluit gegrond worden verklaard. Het bestreden besluit zal worden vernietigd wegens strijd met artikel 2 van het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten en artikel 3:2 en 7:12 lid 1 Awb. De rechtsgevolgen van het vernietigde besluit zullen in stand gelaten worden.

De redelijke termijn is voor een procedure in drie instanties in zaken zoals deze in beginsel niet overschreden als die procedure in haar geheel niet langer dan vier jaar heeft geduurd (zie de uitspraak van de Raad van 26 januari 2009, ECLI:NL:CRVB:2009:BH1009). Voorts wordt gewezen op de uitspraak van 7 maart 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:809, waarin de Raad heeft overwogen dat in een geval als dit, waarin eerst na een tussenuitspraak einduitspraak wordt gedaan, de overschrijding van de redelijke termijn in beginsel in zijn geheel aan het bestuursorgaan wordt toegerekend. De zaak is niet complex en de houding van appellant heeft niet voor extra vertraging gezorgd.

De redelijke termijn is dus met zestien maanden overschreden. Dit leidt tot een schadevergoeding van drie maal € 500, in totaal € 1.500. Vernietiging aangevallen uitspraak met instandhouding rechtsgevolgen. Proceskostenveroordeling in hoger beroep UWV en Staat.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-04-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2000

Zaaknummer: 16/1922 WWAJ-G

Rechters: J.P.M. Zeijen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. ZW-uitkering is ten onrechte beëindigd. Het UWV heeft een bedrag nabetaald. Appellante vordert immateriële schadevergoeding vanwege het onrechtmatige besluit. De door appellante gevorderde materiële schade heeft betrekking op de vertraging in de voldoening van een geldsom. Het UWV is daarom niet gehouden om meer te vergoeden dan de wettelijke rente. Met betrekking tot de gestelde immateriële schade is niet gebleken dat deze schade het gevolg is van het onrechtmatige besluit. Om deze reden komt ook deze schade niet voor vergoeding in aanmerking. Geen proceskostenveroordeling.

Verzoek om schadevergoeding als gevolg van het onrechtmatig genomen besluit is door de rechtbank afgewezen.

Appellante gaat in hoger beroep en voert aan dat zij op de zitting bij de rechtbank ten onrechte geen stukken mocht overleggen. Voorts heeft zij aangevoerd dat zij voor een schadevergoeding in aanmerking komt omdat het UWV een onrechtmatig besluit heeft genomen. Appellante kon door de beëindiging van de ZW-uitkering haar lasten niet meer betalen. Zij heeft geld moeten lenen en een betalingsachterstand bij haar zorgverzekering opgelopen. Die schulden zijn nog niet afbetaald. Verder heeft appellante gesteld dat zij immateriële schade heeft geleden die voor vergoeding in aanmerking komt. Appellante heeft pijn, verdriet en gederfde levensvreugd ondervonden. Zij had suïcidale gedachten en is opgenomen geweest in een crisisopvang.

De Raad oordeelt dat de rechtbank met recht heeft kunnen besluiten om de stukken te weigeren die appellante wilde overleggen tijdens de zitting (art. 8:58 Awb).

Ook heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat het verzoek van appellante om vergoeding van kosten in verband met de schulden die zijn gemaakt om te voorzien in het levensonderhoud en om haar vaste lasten te betalen, betrekking heeft op vergoeding van schade wegens vertraging in de voldoening van een geldsom. Het UWV is daarom niet gehouden om meer te vergoeden dan de wettelijke rente (art. 6:119 BW).

Het causaal verband tussen het onrechtmatige besluit en het geestelijk leed van appellante is onvoldoende aannemelijk. Uit de brief van arts kan weliswaar worden afgeleid dat appellante een tijdelijke toename van klachten had, waarvoor zij in november 2016 kortdurend is opgenomen, maar niet dat deze toename door het besluit van 27 september 2016 is ontstaan of is verergerd. De arts noemt meerdere stresserende factoren en naast de beëindigde ZW-uitkering wordt melding gemaakt van onrust als gevolg van ziekte van de vader van appellante en relationele problemen.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 23-04-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1036

Zaaknummer: 18/3498 ZW

Rechters: E.J.J.M. Weyers, S. Wijna en G. van der Wiel

Advocaten: J.C. Geldof

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek, geen urenbeperking, geschikt voor ten minste een van de geselecteerde functies. Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Het UWV heeft op goede gronden het recht op ziekingeld met ingang van 11 juli 2016, onderscheidenlijk 7 april 2017 en 19 september 2017 beëindigd. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen aanleiding om te twifelen aan de juistheid van de conclusie van de verzekeringsarts. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft overwogen dat de combinatie van goed behandelde depressie en PTSS en adequaat behandelde slaapapneu geen aanleiding heeft gegeven om een hogere urenbeperking aan te nemen. Geschikt voor ten minste een van de in het kader van de EZWb geselecteerde functies. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1763

Zaaknummer: 17/6246 ZW 18/4876 ZW 18/4877 ZW

Rechters: E.W. Akkerman

Advocaten: K. Aslan

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Appellant verzoekt om materiële en immateriële schadevergoeding als gevolg van onrechtmatige besluiten. Bijstand is niet bedoeld als schadevergoeding dus redelijkheidstoets toepasselijke norm blijft achterwege. Schade door woningontruiming vloeit niet voort uit onrechtmatige besluiten. Onrechtmatige besluiten ontoereikend voor conclusie dat appellant door aantasting van zijn persoon recht heeft op immateriële schadevergoeding. Immateriële schadevergoeding van € 1.000 toegewezen wegens overschrijding van de redelijke termijn. Beroep gedeeltelijk gegrond. Proceskostenveroordeling in hoger beroep.

Na een gerond hoger beroep heeft de Raad de uitspraken van de rechtbank Oost-Brabant vernietigd en het college opgedragen om opnieuw te beslissen op de bezwaren van appellant.

Het college heeft opnieuw beslist op de bezwaren van appellant, waarna appellant hoger beroep heeft ingesteld tegen de bestreden besluiten.

Het college heeft met het nader besluit de bij het bestreden besluit vanaf 1 januari 2016 aan appellant toegekende bijstand van 50% van de gehuwdennorm gewijzigd en, onder toepassing van artikel 18 lid 1 PW, deze norm verhoogd met 20%.

Appellant heeft zich op het standpunt gesteld dat het college in strijd met het vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginsel alsnog de contante stortingen op zijn bankrekening op de bijstand in mindering heeft gebracht terwijl het college deze bedragen bij de onrechtmatige besluiten van 4 december 2015 en 23 december 2015 (onrechtmatige besluiten) niet heeft teruggevorderd. Niet gebleken is dat het college appellant op enig moment heeft meegedeeld dat het niet zou overgaan tot het in mindering brengen van deze kasstortingen. Daarom is dit in aanmerking nemen van deze kasstortingen niet in strijd met het vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Appellant heeft verder aangevoerd dat het college in de periode dat hij in de noodopvang verbleef en bijstand als geldlening ontving in strijd met de redelijkheid de bijstand met 15%

heeft gekort vanwege de onrechtmatig genomen besluiten. Bijstand is bedoeld voor de kosten van levensonderhoud naar de toepasselijke norm. Bijstand is niet bedoeld als vergoeding voor gestelde schade over een voorafgaande periode zodat aan de vraag of het redelijk was de voor appellant geldende norm toe te passen niet wordt toegekomen.

Appellant heeft verzocht om, naast de aan hem verstrekte vergoeding van de wettelijke rente, over te gaan tot vergoeding van de kosten die hij in verband met de ontruiming van zijn woning heeft gemaakt tot een bedrag van € 2.413,74. Csqn-verband ontbreekt. De huurachterstand is ontstaan nadat appellant zijn bijstand zelf had beëindigd.

Appellant heeft verzocht om vergoeding van immateriële schade die hij stelt te hebben geleden, omdat hij veel spanningen en stress heeft ervaren door de onrechtmatige besluiten en de daarop volgende procedure. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voor vergoeding in aanmerking komende immateriële schade lijdt of heeft geleden, zodat het verzoek om vergoeding daarvan moet worden afgewezen.

Appellant heeft aangevoerd dat sprake is van overschrijding van de redelijke termijn (art. 6 EVRM). Toekenning van een vergoeding van immateriële schadevergoeding aan appellant wegens overschrijding redelijke termijn van € 1.000. Proceskostenveroordeling in hoger beroep.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 23-06-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1336

Zaaknummer: 18/2325 PW

Rechters: O.L.H.W.I. Korte

Advocaten: Noot, J.W.F. J.W.F. Noot

Wetsartikelen: 6:19 Awb, 6:24 Awb, 8:57 Awb, 8:113 lid 2 Awb, 8:4 Awb, 6:106 lid 1 BW, 6:119 BW, 18 lid 1 PW en 24 PW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Onderarm geamputeerd als gevolg van bedrijfsongeval. Aanvraag gehandicaptenkaart afgewezen. Appellant kan plekken bereiken waar zij naartoe moet en de omstandigheid dat zij hierbij geen spullen kan tillen leidt niet tot de situatie dat zij niet kan deelnemen aan de maatschappij. Ook niet aannemelijk dat zij een extra breed parkeervak nodig heeft. Volgt bevestiging. Geen proceskostenveroordeling.

Appellante, geboren in 1981, heeft bij een bedrijfsongeval dusdanig letsel aan haar linkerhand, -pols en -arm opgelopen, dat haar linkeronderarm is geamputeerd.

Aanvraag gehandicaptenparkeerkaart bij college. Medisch advies GGD. Besluit tot afwijzing omdat appellante zich met de gebruikelijke loophulpmiddelen en zonder hulp van een ander over een afstand langer dan 100 meter kan voortbewegen. Voor de problemen die appellante ondervindt met het tillen van boodschappen zijn andere oplossingen te vinden.

Appellante heeft bij bezwaar rapportages van ergotherapeut en medische informatie behandelaars overgelegd. GGD handhaaft eerdere adviezen. Bezwaar ongegrond. Beroep ongegrond. De Raad oordeelt als volgt.

De adviezen van de GGD zijn, in onderlinge samenhang gezien, zorgvuldig tot stand gekomen. Appellante heeft geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht die niet in deze adviezen aan bod zijn gekomen.

Zoals de Raad heeft overwogen in zijn uitspraak van 13 april 2016 (ECLI:NL:CRVB:2016:1432) strekt de gehandicaptenparkeerkaart ertoe dat de persoon met beperkingen dicht bij de bestemming kan parkeren. Volgens de toelichting op de Regeling gehandicaptenparkeerkaart kan artikel 1 lid 1 aanhef en onder d worden toegepast indien de aanvrager van de kaart ten gevolge van een aandoening of gebrek een aantoonbare ernstige beperking heeft, anders dan een loopbeperking, die het hebben van een gehandicaptenparkeerkaart rechtvaardigt.

Alhoewel het de Raad duidelijk is dat de klachten van appellante en de gevolgen daarvan voor

haar dagelijks leven ernstig zijn, heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat door de beperkingen in haar beide armen sprake is van een dergelijke situatie. Vast staat dat appellante lopend de normale afstand tussen een gewone parkeerplaats en de bestemming te voet kan overbruggen. De omstandigheid dat appellante hierbij geen spullen kan meedragen leidt, anders dan zij stelt, niet tot de situatie dat zij niet kan deelnemen aan de maatschappij. Appellante heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat zij, wanneer zij haar onderarmprothese draagt, een extra breed parkeervak of fileparkeervak nodig heeft.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-05-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1076

Zaaknummer: 19/1454 BABW

Rechters: D.S. de Vries, H.J. de Mooij en J.P.A. Boersma

Advocaten: M.C. van Meppelen Scheppink en Diderich, M.H.M. M.H.M. Diderich

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging moord met vuurwapen. Vergoeding immateriële schade aan slachtoffer (€ 10.000).

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 13-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2020:4932

Zaaknummer: 02-017352-20

Rechters: Felix, Broeders Broeders en Diepenhorst

Advocaten: Dirkzwager, C.W. C.W. Dirkzwager

Wetsartikelen: 36f Sr, 45 Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Medewerkster is gevallen of uitgegleden tijdens een controle met drugshonden in een penitentiaire inrichting. Risicoaansprakelijkheid voor dieren onvoldoende aannemelijk. Geen schending zorgplicht minister maar een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Verweer dienstongeval prijsgegeven. Bevestiging aangevallen uitspraak waarin verzoek om schadevergoeding is afgewezen. Geen proceskostenveroordeling.

Appellante is werkzaam bij de Dienst Justitiële Inrichtingen. Appellante is gevallen of uitgegleden over de hondenriem van de drugshond die op dat moment op de afdeling lag. Ten gevolge van dit ongeval heeft appellante ernstig letsel opgelopen, waaronder een hersenschudding, een radiuskopfractuur rechts, letsel aan rechter- en linkerpols, gebroken trapeziumbotje links en heup- en knieletsel. Appellante heeft medische behandelingen moeten ondergaan en kosten gemaakt. Appellante heeft de minister aansprakelijk gesteld voor haar schade.

De minister heeft de aansprakelijkheid afgewezen omdat hij meent dat geen sprake is van schending van de zorgplicht. De rechtbank heeft het verzoek om schadevergoeding afgewezen omdat aansprakelijkheid op grond van artikel 6:179 of 6:181 BW ontbreekt.

In hoger beroep kan appellante niet meer aanvoeren dat het ongeval moet worden aangemerkt als dienstongeval. Dit verweer is prijsgegeven (voor rekening en risico van gemachtigde).

Dat appellante door de onberekenbare eigen energie van het dier ten val is gekomen, is niet aannemelijk geworden. Aansprakelijkheid op grond van artikel 6:179 of 6:181 BW ontbreekt.

Eveneens is niet gebleken van een zorgplichtschending. De zorgplicht van het bestuursorgaan strekt niet zo ver dat elk denkbaar risico op voorhand moet worden uitgebannen, maar strekt tot het treffen van alle maatregelen die in de gegeven situatie redelijkerwijs van het bestuursorgaan kunnen worden gevergd om de veiligheid van het personeel te waarborgen. De inzet van de drugshond is niet zodanig gevaarzettend dat de minister op voorhand instructies had moeten opstellen. Er is sprake van een ongelukkige samenloop van omstandigheden.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 26-03-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:793

Zaaknummer: 18/6234 AW

Rechters: H. Lagas, J.J.T. van den Corput en R.P.T. Elshoff

Advocaten: L.N. Mensonides, Kleine, H.J. H.J. Kleine, Dolder, P. van den P. van den Dolder, Geers, H.C.F. H.C.F. Geers en Ruite, D. de D. de Ruite

Wetsartikelen: 8:88 Awb, 6:179 BW en 6:181 BW

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Knieletsel als gevolg van dienstongeval (dienstvoetbal). Verhoging militair invaliditeitspensioen. Mate van invaliditeit 25% juist vastgesteld. Zorgvuldig medisch onderzoek. Afwijzing verzoek deskundigenbericht. Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Appellant heeft als militair tijdens dienstvoetbal knieletsel opgelopen. De staatssecretaris heeft hiervoor in 1972 oorzakelijk dienstverband aangenomen, waarbij een mate van invaliditeit van 10% is vastgesteld. In de daaropvolgende jaren is het invaliditeitspercentage verhoogd naar 15% en later naar 20%.

Appellant heeft op 9 oktober 2015 verzocht om toekenning van een hoger militair invaliditeitspensioen (mip). De mip wordt berekend naar een mate van invaliditeit van 25%.

Bezwaar en beroep zijn ongegrond. In hoger beroep heeft appellant betoogt dat de mate van invaliditeit te laag is vastgesteld als gevolg van een toename van beperkingen. Appellant verzoekt om een medisch deskundige te benoemen.

Het rapport van de verzekeringsarts geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek en is inzichtelijk en consistent. De verzekeringsarts heeft zijn oordeel gebaseerd op dossieronderzoek, het eigen verhaal van appellant en medische gegevens uit de behandelend sector. Ook op de in hoger beroep door appellant overgelegde medische stukken is de verzekeringsarts inhoudelijk ingegaan. Daaruit blijkt dat geen sprake is van klachten die voortkomen uit het knieletsel waarvoor reeds dienstverband is aangenomen. Nu er geen aanknopingspunten zijn dat een nieuw onderzoek zou leiden tot een mate van invaliditeit van meer dan 25%, ziet de Raad geen aanleiding om een deskundige in te schakelen.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-04-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:853

Zaaknummer: 19/336 MPW

Rechters: C.H. Bangma

Advocaten: Th. Martens en B.J. Engels Linsen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Rugproblemen na auto-ongeluk. Verlaging Wajong-uitkering na herbeoordeling. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen reden om te twijfelen aan de conclusies van de verzekeringsartsen. Belastbaarheid niet overschat (methode SMBA). Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Appellante (1985) heeft in verband met rugproblemen na een auto-ongeval met ingang van 30 april 2005 een uitkering op grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong 1998) ontvangen. Deze uitkering wordt met ingang van 1 januari 2018 verlaagd van 75% naar 70% na een herbeoordeling.

Bezwaar en beroep tegen bestreden besluit ongegrond. In hoger beroep herhaalt appellante dat sprake zou zijn van medisch onzorgvuldig onderzoek en bestrijdt zij dat zij gedurende vier uur per dag aaneengesloten kan werken.

Zorgvuldig medisch onderzoek. Verzekeringsartsen hebben aansluiting gezocht bij informatie van de behandelend sector. Over de diagnose bestaat tussen partijen geen verschil van inzicht.

Geen reden om te twijfelen aan de vastgestelde belastbaarheid (methode SMBA). Appellante laat in het dagelijks functioneren zien dat zij minstens vier uur per dag belastbaar is. Het staat niet vast dat werkzaamheden tijdens stage en studie zijn verricht in overeenstemming met vastgestelde beperkingen. Ook kunnen in de medische gegevens geen aanknopingspunten worden gevonden voor een andere conclusie. Afwijzing verzoek deskundigenbericht.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-07-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1390

Zaaknummer: 18/2668 WAJONG

Rechters: D. Hardonk-Prins

Advocaten: L. den Hartog en Swagemakers, C.A.M. C.A.M. Swagemakers

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Herhaling gronden die in beroep naar voren zijn gebracht. WPC-schaal is van toepassing, geen onderwaardering cognitieve functies en geen onderwaardering oorklachten. Dat appellant meldt dat hij gebruikmaakt van otoplastieken om zichzelf tegen te beschermen tegen lawaaiprikkels betekent niet zonder meer dat klachten zijn toegenomen. Volgt bevestiging. Geen proceskostenveroordeling.

Appellant was in de periode van 16 september 2002 tot 1 januari 2010 in dienst als beroepsmilitair bij de Koninklijke Landmacht. Van 17 november 2006 tot 23 maart 2007 is hij uitgezonden geweest naar Afghanistan. Appellant is daar gewond geraakt als gevolg van een zelfmoordaanslag op 19 januari 2007. Aan hem is een militair invaliditeitspensioen (mip) toegekend, laatstelijk naar een mate van invaliditeit van 35% en een bijzondere invaliditeitsverhoging van 7,5%. Hierbij is, voor zover hier van belang, dienstverband aanvaard voor het gemis van het rechteroog (30%) en voor een aandoening aan beide binnenoren (5%).

Verzoek om hoger mip toegekend: mate van invaliditeit 55%, bijzondere invaliditeitsverhoging 15% en in aanvulling op het voorgaande dienstverband aanvaard voor de gevolgen van schedel-hersenletsel. Bezwaar ongegrond.

Beroep ongegrond. De rechtbank oordeelt dat voldoende is gemotiveerd waarom het percentage van 20% behorend bij WPC-code 0601 voldoet en dat een hoger of het volledige percentage van 40% dat behoort bij WPC-code 0708 niet kan worden toegekend. In het rapport van het verzekeringsgeneeskundig onderzoek is vermeld dat de cognitieve functies ongestoord lijken. Met de waardering van 20% lijken de klachten van appellant niet ondergewaardeerd.

Wat betreft de aandoening aan de binnenoren is de rechtbank van oordeel dat appellant er niet in is geslaagd om aannemelijk te maken dat de beperkingen met een percentage van 5% zijn ondergewaardeerd. De omstandigheid dat appellant er melding van heeft gemaakt dat hij otoplastieken gebruikt om zichzelf tegen te veel lawaaiprikkels te beschermen of om rustiger

te worden, is onvoldoende voor een ander oordeel, nu het gebruik van zulke middelen niet zonder meer betekent dat van duidelijke toename van de klachten sprake is.

De Raad oordeelt als volgt. Wat appellant in hoger beroep naar voren heeft gebracht is in essentie een herhaling van de gronden die hij in beroep naar voren heeft gebracht. De rechtbank heeft deze gronden op juiste wijze besproken en voldoende gemotiveerd waarom die gronden niet slagen. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 01-07-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1349

Zaaknummer: 19/4755 MPW

Rechters: A. Beuker-Tilstra

Advocaten: H.A.L. Knoben en Hoonaard, M.J. van den M.J. van den Hoonaard

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-aanvraag. Deskundigenbericht, neurologische functies in FML juist vastgesteld, geselecteerde functies in medisch opzicht geschikt. De Raad volgt de deskundige. Volgt bevestiging en schadevergoeding overschrijding redelijke termijn € 262,50. Proceskostenveroordeling Staat.

Appellant heeft gewerkt als monteur analytische systemen voor gemiddeld 40,77 uur per week. Op 21 februari 2014 heeft hij zich ziek gemeld wegens klachten als gevolg van een verkeersongeval.

In het kader van een aanvraag WIA-uitkering heeft een verzekeringsarts vastgesteld dat appellant belastbaar is met inachtneming van de beperkingen die hij heeft neergelegd in een Functionele Mogelijkhedenlijst (FML). Een arbeidsdeskundige heeft vastgesteld dat appellant niet meer geschikt is voor het laatstelijk verrichte werk en heeft de drie geschikte functies met de hoogste lonen geselecteerd om de mate van arbeidsongeschiktheid te berekenen (minder dan 35%).

Besluit weigering WIA-aanvraag. Beroep ongegrond. De Raad oordeelt als volgt.

Gelet op het verschil van inzicht tussen de door appellant ingeschakelde neuroloog Niewold en de verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft de Raad aanleiding gezien om neuroloog Van den Doel als deskundige te benoemen.

De deskundige heeft geen reden gezien om op neurologisch vakgebied meer beperkingen aan te nemen dan dat het UWV reeds heeft gedaan in de FML van 20 januari 2016. Appellant heeft in zijn reactie van 9 april 2020 geen inhoudelijke reactie gegeven op het rapport van de deskundige. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft in zijn rapport 14 april 2020 te kennen gegeven dat hij geen aanvullend commentaar heeft op het rapport van de deskundige. De Raad ziet geen aanleiding om de deskundige niet te volgen, de geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Schadevergoeding wegens overschrijding

redelijke termijn € 262,50. Proceskostenveroordeling Staat.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 03-07-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1392

Zaaknummer: 17/5889 WIA

Rechters: S. Wijna

Advocaten: C. Roele

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Onrechtmatig besluit. Wettelijke rente is juist berekend en geen sprake van geestelijk letsel zoals bedoeld in artikel 6:106 lid 1 BW. Volgt bevestiging. Geen proceskostenveroordeling.

WIA-aanvraag van appellant is eerst geweigerd en bij bezwaar tegen dit besluit alsnog toegekend. Appellant heeft verzocht om materiële en immateriële schadevergoeding als gevolg van het onrechtmatige besluit.

Verzoek om schadevergoeding is afgewezen. Beroep ongegrond. De Raad komt tot het volgende oordeel.

De wettelijke rente is juist berekend en daarnaast is geen ruimte voor een andere vergoeding.

De Raad acht het aannemelijk dat appellant veel stress heeft ondervonden van de jarenlange procedures. Eveneens is aannemelijk dat als gevolg daarvan de behandeling van de psychische problemen te lijden heeft gehad. Dit is echter onvoldoende om tot het oordeel te kunnen komen dat appellant zodanig heeft geleden dat sprake is van geestelijk letsel dat kan worden beschouwd als een aantasting in de persoon als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 BW.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 22-04-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1006

Zaaknummer: 19-1859 WIA

Rechters: A.I. van der Kris

Advocaten: M.A. Breewel-Witteveen en W.P.F. Oosterbos

Wetsartikelen: 6:119 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Letsel aan knie als gevolg van ongeval 2008 en dienstongeval 2011. Verzoek om € 75.000 smartengeld op grond van Besluit algemene rechtspositie politie afgewezen vanwege ontbreken causaal verband. Volgt bevestiging. Geen proceskostenveroordeling.

Appellant was tot zijn pensioen werkzaam bij de politie. In 2008 heeft hij door een ongeval bandletsel opgelopen aan zijn linkerknie. Na een operatie heeft appellant enige tijd geen last meer gehad van zijn knie. Op 12 mei 2011 heeft appellant tijdens een Integrale Beroepsvaardigheidstraining een ongeval gehad waarbij hij zijn linkerknie heeft verdraaid. Dit ongeval is aangemerkt als dienstongeval. Na twee operaties heeft appellant nog steeds pijnklachten.

Verzoek om € 75.000 smartengeld op grond van artikel 54a Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) jo. artikel 5 Regeling smartengeld dienstongevallen politie (Regeling). Hiertoe heeft appellant primair gesteld dat hij als gevolg van het dienstongeval blijvend invalide is geworden en subsidiair dat het dienstongeval tot een toename van zijn invaliditeit heeft geleid.

Verzoek om schadevergoeding is afgewezen vanwege ontbreken causaal. Beroep ongegrond. De Raad komt tot de volgende beoordeling.

Voor de vaststelling of sprake is van invaliditeit als bedoeld in artikel 54a lid 1 Barp moet blijkens artikel 3 lid 1 Regeling worden uitgegaan van de AMA Guides. Deze AMA Guides hanteren een (min of meer) vast percentage functieverlies per soort letsel – 1 tot 3% voor het knieletsel zoals appellant dat heeft – ongeacht de door een individu in zijn of haar specifieke geval als gevolg van dat letsel ervaren klachten en beperkingen.

De verzekeringsarts heeft vastgesteld dat het knieletsel niet uitsluitend het gevolg is van het ongeval in 2011 en bovendien niet wezenlijk anders is geworden dan het knieletsel dat in 2008 is ontstaan. Appellante heeft hier niets tegenin gebracht.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 16-04-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:966

Zaaknummer: 19-2458 AW

Rechters: C.H. Bangma

Advocaten: M.H. Welter en I.G.J. van den Broek

Wetsartikelen: 54a Besluit algemene rechtspositie politie en 5 Regeling smartengeld dienstongevallen politie

RECHTSPRAAK

Eiseres weigert hand te schudden van kaakchirurg vanwege haar (moslim)geloofsovertuiging. Kaakchirurg heeft behandeling afgebroken. Schadevergoeding op grond van artikel 6:106 BW afgewezen. Voor aantasting in de persoon is de enkele normschending onvoldoende; de gevolgen daarvan moeten voldoende ernstig zijn.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 07-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:4307

Zaaknummer: 8532110 MC EXPL 20-3552 BmR/842

Rechters: R.M. Berendsen

Advocaten: J. Cortet en O.L. Nunes

Wetsartikelen: 6:106 BW, 7 AWGB, 7:940 BW, 1 Gw, 5 EVRM, 9 EVRM, 7:460 BW, 1 AWGB en 2 AWGB

RECHTSPRAAK

***Conclusie Tandartsen-arrest (ECLI:NL:HR:1958:AG2051) uit 1958.
Onrechtmatige daad? Relativiteit. Onbevoegd uitoefenen van de
tandheelkunst onzorgvuldig jegens bevoegde tandartsen?***

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 17-01-1958

ECLI: ECLI:NL:PHR:1958:AG2051

Zaaknummer: 9150

Rechters: Langemeijer Langemeijer

Wetsartikelen: 1401 BW, 436 Sr en 6:163 BW

RECHTSPRAAK

Conclusie Broodbezorger-arrest uit 1974 gepubliceerd. Onrechtmatige daad? Niet waarschuwen voor waargenomen gevaarlijke situatie. Bewustheid; de ernst van het gevaar was niet tot het bewustzijn van de kinderen doorgedrongen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-10-1974

ECLI: ECLI:NL:PHR:1974:AC5503

Zaaknummer: 10.752

Rechters: Berger Berger

Wetsartikelen: 1403 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Vordering schadevergoeding (€ 25.000) wegens mishandeling minderjarige door leraar. Vordering ingesteld door ouder, maar niet in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger (art. 1:245 BW). Niet-ontvankelijk.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 09-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:9005

Zaaknummer: 8317205 CV EXPL 20-5099

Rechters: W.J.J. Wetzels

Advocaten: W.H.J.W. de Brouwer en B.M. Paijmans

Wetsartikelen: 1:245 BW, 6:170 BW, 6:162 BW, 1:253k BW, 1:349 BW en 237 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Ontvoering van 2-jarig meisje door haar vader. Toewijzing immateriële schadevergoeding aan moeder (€ 5.000), slachtoffer (€ 10.000), oma (€ 1.000) en tante (€ 1.500).

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 12-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:4930

Zaaknummer: 13/728205-16 (Promis)

Rechters: R.A. Overbosch, L. Dolfing en R. Godthelp

Advocaten: V.A. Groeneveld

Wetsartikelen: 36f Sr, 47 Sr, 55 Sr, 279 Sr en 282 Sr

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Ontvoering van 2-jarig meisje in opdracht van haar vader.
Toewijzing immateriële schadevergoeding aan moeder (€ 5.000),
slachtoffer (€ 10.000), oma (€ 1.000) en tante (€ 1.500).***

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 12-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:4934

Zaaknummer: 13/731031-19 (Promis)

Rechters: R.A. Overbosch, L. Dolfing en R. Godthelp

Advocaten: V.A. Groeneveld

Wetsartikelen: 36f Sr, 47 Sr, 55 Sr, 279 Sr en 282 Sr

RECHTSPRAAK

Letselschade. Comparitie van partijen in verband met benoeming medicus en onderzoek op huisartsenniveau gelast wegens klachten naar aanleiding van achteropaanrijding van twee auto's.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 15-09-2020

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2020:69

Zaaknummer: SXM201801407 en SXM201900049

Rechters: A.J.J. van Rijen

Advocaten: A.A. Kraaijeveld

Wetsartikelen: 6:95 BW en 6:110 BW

RECHTSPRAAK

Werkgeversaansprakelijkheid ex artikel 7:658 BW. Beroep op verjaring slaagt niet. Arbeidsrechtelijke omkeringsregel niet van toepassing. Werknemer niet voldaan aan stelplicht ten aanzien van causaal verband tussen arbeidsomstandigheden en gezondheidsschade.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 30-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2020:7633

Zaaknummer: 7850209 CV EXPL 19-4329

Rechters: R.H.J. Otto

Advocaten: M.H.M. Verbeemen, M. Eijkelenboom en R.H.G.M. Kerckhoffs

Wetsartikelen: 7:658 BW, 3:310 BW, 3:317 BW, 223 Rv, 7:954 BW, 3:316 BW en 3:37 BW

RECHTSPRAAK

Verkeersongeval scooter en auto. Deelgeschilprocedure niet geschikt om debat over buitengerechtelijke kosten te beslechten indien de schaderegeling al is afgerond.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 03-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5304

Zaaknummer: 8468415 AZ VERZ 20-9

Rechters: J.T.G. Roovers

Advocaten: F. Krougman en S.C. van Dijke

Wetsartikelen: 1019w Rv en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Bewijsbeoordeling. Nederlandse militairen hebben eisers vader buiten gevecht gedood, zijn hoofd afgehakt en op de lokale markt tentoongesteld en de gevangengenomen soldaten uit het bataljon van zijn vader gedwongen het afgehakte hoofd van hun commandant te kussen. Vordering immateriële schadevergoeding afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:10051

Zaaknummer: C/09/523880 / HA ZA 17/8

Rechters: L. Alwin, M.J. Alt-van Endt en D.R. Glass

Advocaten: A. Vossenbergh en K. Teuben

Wetsartikelen: 176 Rv, 177 Rv, 155 Rv, 163 Rv, 6:108 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Poging tot doodslag door man op zijn (ex-)partner.
Vergoeding immateriële schade (€ 10.000).***

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 09-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2020:4788

Zaaknummer: 02-041697-20

Rechters: Speekenbrink, Kooijman en Martens

Advocaten: G.J. Woodrow

Wetsartikelen: 14a Sr, 14b Sr, 14c Sr, 14d Sr, 36f Sr, 4 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Mensenhandel. Verdachte heeft twee jonge vrouwen voor
zijn eigen financiële gewin lichamelijk en geestelijk misbruikt.
Toewijzing vergoedingen immateriële schade (€ 10.000 en € 10.000).***

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:4875

Zaaknummer: 13/728190-15 (zaak A) en 13/730065-17 (zaak B) (ter terechtzitting gevoegd)

Rechters: C.M. Berkhout, F. Dekkers en Vastenburg, J.M.R. J.M.R. Vastenburg

Advocaten: C.B. Stenger

Wetsartikelen: 261 Sr, 273f Sr, 6:106 BW, 36f Sr, 6:96 BW, 55 Sr, 57 Sr, 300 Sr en 420ter Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor plegen van tien zedenmisdrijven, waarbij acht slachtoffers minderjarig zijn. Er hebben zich acht benadeelde partijen met vorderingen tot schadevergoeding gevoegd. De bedragen van € 14.000, € 14.000, € 5.500, € 2.000, € 7.000, € 500, € 1.500 en € 3.500 worden toegekend.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 08-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:4903

Zaaknummer: 01/879887-19 en 01/810156-19

Rechters: M.L.W.M. Viering, M.A. Waals en A.W.A. Kap-Knippels

Wetsartikelen: 6:99 BW, 36f Sr, 240b Sr, 242 Sr, 245 Sr, 246 Sr, 247 Sr, 248 Sr, 300 Sr en 304 Sr